

„Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti”
(Hebr.13:8)

Kiertokirje

Joulukuu 2010

Oikein sydämellisesti tervehdin teitä kaikkia, minun rakastettuja veljiäni ja sisariani maailmanlaajuisesti, Sanalla 1.Tess. 2:13:sta:

„ Ja sentähden me myös lakkaamatta kiitämme Jumalaa siitä, että te, kun saitte meiltä kuulemanne Jumalan sanan, otitte sen vastaan, ette ihmisten sanana, vaan, niin kuin se totisesti on, Jumalan sanana, joka myös vaikuttaa teissä, jotka uskotte.”

Kaikkivaltias Jumala on johdattanut minua minun kutsumisestani lähtien nyt melkein puolen vuosisadan ajan lähetysmatkoillani 155 maahan, niiden joukossa viisitoista islamilaista tasavaltaa. Niin kuin Elieserin kohdalla on Hän aina lahjoittanut armon matkalle (1 Moos. 24) ja on kutsunut kaikista kansoista ihmisiä, jotka ovat tulleet raamatullisesti uskoviksi. Kaikki, jotka lukeutuvat morsiusseurakuntaan, voivat tulla niin kuin Rebekka kaivolle, juodakseen elämän vettä ja syödäkseen elämän leipää. Pyhä Henki johtaa heidät julistuksen kautta sisään koko Totuuteen.

Aabrahamin päivistä lähtien Jumala ei ole edeltä sanonut vain Israelin tietä, vaan myös seurakunnan tien. Aabrahamin kautta, joka ensimmäisestä kohtaamisesta lähtien uskoi Jumalaa ja totteli Häntä (1 Moos.22: 1-19), tuli kaikki maan sukukunnat tulla siunatuiksi: *„Ja minä siunaan niitä, jotka sinua siunaavat, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä.”* (1 Moos.12:3; Room. 4: 17; Gal.3:6-14 mm.). Jesajassa 49:6 me luumme: *„...hän sanoo: Liian vähäistä on sinulle, joka olet palvelijani, kohottaa ennalleen Jaakobin sukukunnat ja tuoda takaisin Israelin säilyneet; minä panen sinut pakanain valkeudeksi, että minulta tulisi pelastus maan ääriin asti.”*

Jumalalle oli kyse alusta asti uskosta ja kuuliaisuudesta, mikä yhdistää Hänen kanssaan. Epäusko ja tottelemattomuus erottavat myös valitut Jumalasta. Me näemme sen Israelin kansan kohdalla ja

seurakunnassa. Silloin on jopa kaikki uskovien palvonta turhaa. Herra itse on sanonut omasta liitonkansastaan Israelista: „ *Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on minusta kaukana, mutta turhaan he palvelevat minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmiskäskyjä*’.” (Matt. 15:8-9).

Profeetta Jeremian kautta Herra Jumala sanoo: „ *Kuulkaa minun ääntäni, niin minä olen teidän Jumalanne ja te olette minun kansani; ja vaeltakaa aina sitä tietä, jota minä käsken teidän vaeltaa, että menestyisitte!*” (Jer.7:23), ja Hän kehoittaa: „*Kuinka saatatte sanoa: 'Me olemme viisaita, ja meillä on Herran laki'? Totisesti! Katso, valheen työtä on tehnyt kirjanoppineiden valhekynä.*” (Jer. 8:8).

Tuollainen Sana osuu meihin kuin pisto läpi sydämen: Siellä, missä asetetaan ihmiskäskyjä ja uskonkappaleita, palvonta on turhaa. Sillä Herra vaatii, että totiset palvojat palvovat Jumalaa Hengessä ja Totuudessa. Se on jumalallinen pakko.

„*Mutta tulee aika ja on jo, jolloin totiset rukoilijat rukoilevat Isää hengessä ja totuudessa; sillä senkaltaisia rukoilijoita myös Isä tahtoo. Jumala on Henki; ja jotka häntä rukoilevat, niiden tulee rukoilla hengessä ja totuudessa.*’ ” (Joh. 4:23-24). Tämä on sanan varsinaisessa merkityksessä kuolemanvakavaa: Totinen palvonta voi tapahtua ainoastaan kaikilta, jotka ovat Totuuden Sanassa ja Jumalan Hengessä. Tarkkaan tarkasteltuna on kaikki omatekoinen palvonta koko ihmiskunnassa arvotonta ja turhaa, koska kaikilla on omat oppinsa, omat ideansa ja uskontunnustuksensa (Mark.7:6-9). Tämä pätee tänä päivänä jokaiseen kirkkoon, jokaiseen uskonyhteisöön, jokaiseen uskontoon, sillä kaikki ovat kaukana alkuperäisestä raamatullisesta julistuksesta ja käytännöstä ja ovat asettaneet omat oppilauseensa ja dogminsa.

Vain henkilökohtainen usko yhdessä henkilökohtaisen pelastuskokemuksen kanssa, niinkuin se oli Aabrahamilla, lasketaan. Elävä usko on ankkuroitu Jumalan lupauksiin, se johtaa kuuliaisuuteen ja yhdistää meidät Jumalan kanssa. Ensimmäisen liiton aikana sydän pysyi muuttumattomana, Sana kirjoitettiin kivitaluille. Uudessa liitossa Jumala lahjoittaa täytetyn lunastuksen nojalla heille, jotka tulevat uskoviksi Jeesukseen Kristukseen pelastuskokemuksen kautta, uuden sydämen, uuden Hengen – Pyhän Hengen – ja uuden, jumalallisen iankaikkisen elämän. Myös nyt on

kyse yksistään raamatullisesta uskosta ja ehdottomasta kuuliaisuudesta Jumalaa ja Hänen Sanaansa kohtaan.

Iankaikkisesti pätevä, alkuperäinen evankeliumi, niin kuin apostolit sen julistivat ylösnouseen Herran käskystä, saarnataan nyt kaikille kansoille todistukseksi (Matt. 24:14). Kaikki, jotka antavat kutsua itsensä, johdetaan armonajan lopussa takaisin alkuun, apostolien oppiin. Tämä on ainoa totinen raamatullinen perustus (Apt.2:42; Ef. 2:20). Vain se, minkä Jumala on luvannut profeettojensa kautta koko Vanhassa Testamentissa, ja mikä on kirjoitettu Pyhissä Kirjoituksissa, täyttyy uudessa liitossa. Apostoli Pietari on sen niin jättänyt meille: „ *Ja heille, koska he eivät palvelleet itseänsä, vaan teitä, ilmoitettiin se, mikä nyt on teille julistettu niiden kautta, jotka taivaasta lähetetyssä Pyhässä Hengessä ovat teille evankeliumia julistaneet; ja siihen enkelitkin halajavat katsahtaa.*” (1 Piet. 1:12).

Jumala on tehnyt pelastussuunnitelman ennen maailman perustamista. Hän halusi poikia ja tyttäriä, sentähden ilmestyminen Pojassa, Esikoisessa monien veljien keskuudessa, jonka kautta ainoastaan me olemme saaneet lapseuteen asettamisen (Gal. 4:4). Jumala on antanut lupaukset, jotka Hän alusta asti on toteuttanut; myös sellaiset, jotka nyt ennen Kristuksen takaisinpaluuta löytävät täyttymyksensä. Kaikki totiset Jumalan lapset ovat niin kuin Iisak lupauksen lapsia, he uskovat lupauksen Sanan ja saavat lupauksen Hengen (Room. 9:8; Gal. 4:28; Ef. 1:13).

Morsiusseurakunta kutsutaan nyt ulos kaikista kansoista ja johdetaan sisään lupauksen Sanaan ja siten valmistetaan Yljän tuloa varten

Tuleminen morsianta varten

Me odotamme nyt meidän Herramme toista tulemista, joka Uudessa Testamentissa yhdeksäntoista kertaa kirjoitetaan *takaisinpaluuna*. Lupaus sitä varten on tullut meidän rakkaan Herramme ja Lunastajamme suusta; se on kirjoitettuna Joh. 14:ssä: „*...minä menen valmistamaan teille sijaa. Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen.*” (Jakeet 2-3)

Ensimmäisestä ja toisesta tulemisesta me luemme Hebr.9:28:ssa seuraavaa: „...samoin Kristuskin, kerran uhrattuna ottaakseen pois monien synnit, on toistamiseen ilman syntiä ilmestyvä pelastukseksi niille, jotka häntä odottavat.” Aamen!

Apostoli Pietari kirjoittaa tähän aiheeseen 2 Piet. 1:16:ssa: „ Sillä me emme ole seuranneet viekkaasti sommiteltuja taruja tehdessämme teille tiettäväksi Herramme Jeesuksen Kristuksen voimaa ja takaisin tulemusta, vaan me olimme omin silmin nähneet hänen valtasuuruutensa.” (Matt. 17; Mark.9).

Apostoli Jaakob rohkaisee meitä luvussa 5:7: „Niin olkaa kärsivällisiä, veljet, Herran takaisinpaluuseen asti. Katso peltomies odottaa maan kallista hedelmää, kärsivällisesti sitä vartoen, kunnes saa syksyisen sateen ja keväisen.”

Paavali on kirjoittanut yksistään tessalonikalaiselle seurakunnalle kolme kertaa tästä tärkeästä aiheesta: „...vahvistaaksensa teidän sydämenne nuhteettomiksi pyhydessä meidän Jumalamme ja Isämme edessä, meidän Herramme Jeesuksen tulemuksessa, kun hän tulee kaikkien pyhiensä kanssa” (Kristuksessa nukkuneet). (1Tess. 3:13).

„Sillä niin varmasti kuin me uskomme, että Jeesus on kuollut ja ylösnoussut, aivan yhtä varmasti Jumala on myös tuova poisnukkuneet esiin Jeesuksen kautta yhdessä Hänen kanssaan. Sillä sen me sanomme teille Herran sanana, että me, jotka olemme elossa ja jäämme tänne Herran takaisinpaluuseen saakka, emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka ovat nukkuneet. Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasuunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin” (1 Tess.4: 14-16).

„Mutta itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonansa, ja säilyttäköön koko teidän henkenne ja sielunne ja ruumiinne nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen takaisin tulemuksen. (1 Tess. 5: 23).

Veli Branham puhui morsiusseurakunnan yhteydessä kolmesta Kristuksen tulemisesta:

**„Hän on tullut kerran lunastaakseen morsiamen.
Seuraavaksi Hän tulee ottaakseen morsiamen ylös
ylöstempauksessa.**

Tuhatvuotiseen valtakuntaan Hän tulee sitten yhdessä morsiamen kanssa takaisin” (27.04.1961).

Matt. 25:1-10:ssä on puhe Hänen tulemisestaan Ylkänä: „Katso, Ylkä tulee! Menkää häntä vastaan!” Viisaat neitsyet, jotka Kristuksen takaisinpaluussa olivat valmiit, muodostavat morsiamen ja menevät Yljän kanssa hääaterialle (jae 10).

Ilmestyskirjan 19:7:ssä me luemme: „Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan hääit ovat tulleet, ja hänen vaimonsa on itsensä valmistanut.”

Ilmestyskirjan viimeiseen lukuun asti on yhä uudelleen kyse morsiamesta. Luvussa 21:2 on kirjoitettu: „Ja pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, minä näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan tyköä, valmistettuna niin kuin morsian, miehellensä kaunistettu.

„Ja tuli yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa täynnä seitsemää vitsausta, ja puhui minun kanssani sanoen: Tule tänne, minä näytän sinulle morsiamen, Karitsan vaimon.” (Jae 9).

Viimeisessä luvussa lopulta johdetaan meidän silmiemme eteen Yljän ja morsiamen täydellinen sopusointu: „Ja Henki ja morsian sanovat: Tule!’ Ja joka kuulee, sanokoon: Tule!’ Ja joka janoaa, tulkkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi.” (Jae 17).

Samoin sen jälkeen, kuten jo heti alussa, seuraa aivan lopuksi vielä kerran vakava muistutus, että tämän kirjan profetian sanoihin ja siihen, mitä siinä on kirjoitettuna, ei saa lisätä mitään (Ilm. 22:18-19; Ilm. 1:1-3).

Muita tulemisia

Matt. 24:29-30:ssä meidän Herramme sanoo: „Mutta kohta niiden päivien ahdistuksen jälkeen aurinko pimenee, eikä kuu anna valoansa, ja tähdet putoavat taivaalta, ja taivaitten voimat järkkyvät. Ja silloin Ihmisen Pojan merkki näkyy taivaalla, ja silloin kaikki maan sukukunnat parkuvat; ja he näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suurella voimalla ja kirkkaudella.” (Matt.24:29-30).

Tämä tuleminen osuu ylöstempauksen jälkeiseen aikaan, jopa ahdistuksenajan jälkeiseen aikaan eikä sillä ole ylipäänsä mitään

tekemistä morsiusseurakunnan kanssa. Se on suorassa yhteydessä kuudenteen sinettiin, joka johtaa sisään Herran päivään. Siellä nimittäin sanotaan: „Ja minä näin, kuinka Karitsa avasi kuudennen sinetin; ja tuli suuri maanjäristys, ja aurinko meni mustaksi niin kuin karvainen säkkipuku, ja kuu muuttui kokonaan kuin vereksi...” (Ilm. 6:12).

Jo Ilm. 1:7:ssä on se seuraavalla tavalla ilmoitettu: „Katso, hän tulee pilvissä, ja kaikki silmät saavat nähdä hänet, niidenkin, jotka hänet lävistivät, ja kaikki maan sukukunnat vaikeroitsevat hänen tullessansa. Totisesti, aamen.”

Myös juutalaiset ovat silloin vaikeroiva, niin se on kirjoitettu Sak. 12:10:ssä : „He katsovat minuun, jonka he ovat lävistäneet. Ja he valittavat häntä, niin kuin valitetaan ainokaista,...” (Sak. 12:10).

Jokaisessa raamatunpaikassa on avain tapahtuvaan tapahtumaan. On selvästi nähtävissä, kun on kyse jostakin muusta tulemisesta eikä Jeesuksen Kristuksen takaisinpaluusta noutamaan morsian kotiin. Tämä pätee myös Matt. 25:31-46:een: „Mutta kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki enkelit hänen kanssaan, silloin hän istuu kirkkautensa valtaistuimelle. Ja hänen eteensä kootaan kaikki kansat, ja hän erottaa toiset toisista, niin kuin paimen erottaa lampaat vuohista.”

2 Tess. 1:7-8:ssa on puhe jälleen jostakin muusta tulemisesta: „...kun Herra Jeesus ilmestyy taivaasta voimansa enkelien kanssa tulen liekissä ja kostaa niille, jotka eivät tunne Jumalaa eivätkä ole kuuliaisit meidän Herramme Jeesuksen evankeliumille.”

Ei myöskään tulemisella Ilm. 16. luvussa ole mitään tekemistä morsiusseurakunnan ylöstempauksen kanssa. Kuudennen vihanmaljan ja Harmagedonin taisteluun valmistumisen aikana tulee varoitus: „Katso, minä tulen niin kuin varas; autuas se, joka valvoo ja pitää vaatteistansa vaarin, ettei hän kulkisi alastomana eikä hänen häpeätänsä nähtäisi!” (Jae 15). Se on Herran päivän yhteydessä, niin kuin se seuraavasta Kirjoitusten paikasta tulee esiin: „...sillä itse te varsin hyvin tiedätte, että Herran päivä tulee niin kuin varas yöllä.” (1Tess.5:2). Tässä on kyse Israelista, samoin kuin Sak. 14:ssä, kun Herra tulee ja jaloillaan astuu Öljyvuorelle.

Luuk. 12:ssa Herra on suunnannut Sanan heille, jotka ovat oleva valmiit, kun Hän tulee alas hääaterian jälkeen: „...ja olkaa te niiden

ihmisten kaltaiset, jotka herraansa odottavat, milloin hän palajaa häistä, että he hänen tullessaan ja kolkuttaessaan heti avaisivat hänelle.” (Jae 36). Jumalan Sana on täydellinen. Halleluja!

„Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä, vaan sen Hengen, joka on Jumalasta, että tietäisimme, mitä Jumala armosta on meille lahjoittanut.” (1 Kor. 2:12).

Se on sanoinkuvaamaton Jumalan armo, että me osaamme asettaa Totuuden Sanan oikein paikoilleen. Kaikilla veljillä, jotka todella palvelevat Herraa, on osallisuus paljastetun Sanan hengellisen ruuan jakamiseen ja saavat minun kanssani todistaa niin kuin Paavali: „...vaan niinkuin Jumala on katsonut meidän kelpaavan siihen, että meille uskottiin evankeliumi, niin me puhumme, emme, niinkuin tahtoisimme olla mieliksi ihmisille, vaan Jumalalle, joka koettelee meidän sydämemme.” (1 Tess. 2:4).

Minua ei ole kutsunut kukaan profeetta eikä kukaan apostoli, vaan Herra itse on kutsunut minut. Hänen lähettämänään saan, ja minun täytyy tässä ajassa julistaa Jumalan koko neuvopäätöstä.

„Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläinä, ja Jumala kehoittaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa.” (2 Kor. 5:20). Todelliset uskovaiset arvostavat apostolis-profeetallista opetusta ja ovat kiitollisia nyt tapahtuvasta palvelustehtävästä, joka tuo heidät takaisin alkuperäiseen Sanaan.

Joka ei usko kirjoitetun Sanan Totuutta eikä anna sen päteä jokaisesta aiheesta, myös Kristuksen takaisinpaluusta ja eri tulemuksista kaikkiin yksityiskohtiin asti, hän on, kuten Paavali kirjoittaa Timoteukselle: „...niin hän on paisunut eikä ymmärrä mitään, vaan on riitakysymyksien ja sanakiistojen kipeä, joista syntyy kateutta, riitaa, herjauksia, pahoja epäluuloja, alituisia kinastuksia niiden ihmisten kesken, jotka ovat turmeltuneet mieleltään ja ovat menettäneet totuuden...” (1 Tim.6:4-5). Sellaisille ihmisille Jumala itse lähettää väkeviä eksytyksiä, niin että he ovat tuomitut uskomaan harhaoppeja, jotka eivät ole mitään muuta kuin valheita (2 Tess. 2:12). Niin kuin jo useasti, täytyy myös vielä kerran tässä painottaa 2 Joh. jae 7: Joka ei usko, että sama Herra, joka ruumiillisesti on

noussut ylös (Joh. 20) ja on ruumiillisesti mennyt ylös taivaaseen (Luuk. 24:50), tulee ruumiillisesti takaisin (Apt. 1:9-11), hän ei ole joutunut vain jonkun harhaopin uhriksi, vaan on joutunut suoran antikristillisen hengen uhriksi. „Sillä monta harhaopettajaa on lähtenyt maailmaan, jotka eivät tunnusta Jeesusta Kristukseksi, joka on lihassa ilmestynyt: tämä tämmöinen on harhaopettaja ja antikristus.”

Niin se on myös kirjoitettu Scofield-Raamatussa, jota veli Branham luki, ja jota minä samoin luen: „who confess not that Jesus Christ cometh in the flesh.” Jeesus itse on sanonut ylösnousemuksensa jälkeen: „,Katsokaa minun käsiäni ja jalkojani ja nähkää, että minä itse tässä olen. Kosketelkaa minua ja katsokaa, sillä ei hengellä ole lihaa eikä luita, niin kuin te näette minulla olevan.’ ” (Luuk. 24:39).

„Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, on tuleva samalla tavalla, kuin te näitte hänen taivaaseen menevän.’ ” (Apt.1:11).

Johannes kirjoittaa edelleen: „Jos joku tulee teidän luoksenne eikä tuo mukanaan tätä oppia, niin älkää ottako häntä huoneeseenne älkääkään sanoko häntä tervetulleeksi.” (2 Joh.10).

Todella, tämä käy hyvin vakavaksi, sillä ei vielä milloinkaan menneitten kahdentuhannen vuoden aikana ole lähtenyt liikkeelle niin monia harhaoppeja kuin on meidän ajassamme. Ja ne vieläpä lähtevät meidän keskuudestamme: „... ja teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka väärää puhetta puhuvat, vetääkseen opetuslapsia seuraamaan itseään.” (Apt.20:30, saks. Raamattu).

Heidän pääoppinsa ovat,

1. että Kristuksen takaisinpaluu on jo tapahtunut;
2. että ylöstempaus olisi tapahtunut sinettien avaamisen kanssa
3. että armonaika olisi ohi
4. eikä veri olisi enää armoistumella
5. että ylösnousemus ja ylöstempaus tapahtuisivat hengellisesti ja molemmat olisivat jo tapahtuneet. Ehtoollista ei tarvitsisi enää viettää.
6. että niinkutsuttu „paljastaminen”, josta he puhuvat, olisi jo asettanut heidät, jotka sen uskovat, tuhatvuotiseen valtakuntaan;

7. että ei Sanoma, vaan sanansaattaja olisi edeltänyt Kristuksen toista tulemusta
8. Käsittämättömin väite on: Niin kuin Jeesus Kristus oli siihen aikaan maan päällä, kun Johannes suoritti palvelustehtävänsä, niin Hänen täytyi nyt olla maan päällä, kun veli Branhamilla oli palvelustehtävänsä.

Vielä monia muita epäraamatullisia oppeja levitetään.

4. joulukuuta 1965, tarkalleen kaksikymmentä päivää ennen kotiinmenoan, veli Branham sanoi saarnassa „Ylöstempaus” ja johdatti sen 1 Tess. 4:stä Matt. 25:een, nimittäin siihen, mitä nyt tapahtuu: **„Se on Sanoma, tuoden ihmiset yhteen. Ensin tulee sanoma: ‚On aika puhdistaa lamput. Nouskaa ja pankaa lamppunne kuntoon.’ ... ‚Katso, Ylkä tulee. Nouskaa ja puhdistakaa lamppunne!’ He tekivät sen. Jotkut heistä totesivat, että heillä ei ollut kylliksi öljyä lamppuissaan. Kuitenkin on aika puhdistaa lamput. Se on aika, josta puhuvat Malakia 4, toinen osa, ja Luukas 17. Kaikki nämä Kirjoitusten profetiat osuvat täydellisesti kohdalleen tähän aikaan ja me näemme sen elävänä meidän keskuudessamme.”** (Sivu 28).

Todella, me näemme aivan selvästi, mitä veli Branham on sanonut Matt. 25:stä, Luuk. 17:stä ja Mal. 4:5:stä. Sanoma, viimeinen kutsu, on se, joka nyt kulkee kaikille elossa oleville. Aamen! Aivan samoin me näemme 1 Tess. 4:n vielä tulevaisuudessa. Tämän me sanomme myös Herran Sanana: Herra itse on tuleva alas käskävällä käskyhuudolla, joka on suunnattu poisnukkuneille, ja arkkienkelin äänen ja Jumalan pasuunan kuuluessa. Silloin tapahtuu se, että Kristuksessa kuolleet herätetään ja Kristuksessa elävät muutetaan kuolemattomuuteen ja yhdessä meidät temmataan ylös.

„Sillä tämän katoavaisen pitää pukeutuman katoamattomuuteen, ja tämän kuolevaisen pitää pukeutuman kuolemattomuuteen. Mutta kun tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, silloin toteutuu se sana, joka on kirjoitettu: ‚Kuolema on nielty ja voitto saatu’.” (1Kor 15:53-54).

Miikael ja hänen enkelinsä käyvät viimeisen taistelun lohikäärmeen kanssa poikalapsen ylöstempauksessa: *„Ja suuri lohikäärme, se vanha käärme, jota perkeleeksi ja saatanaksi kutsutaan, koko*

maanpiirin villitsijä, heitettiin maan päälle, ja hänen enkelinsä heitettiin hänen kanssansa.” (Ilm.12:1-12). Miikael asettuu myös aivan lopussa puolustamaan Israelia: „Siihen aikaan nousee Miikael, se suuri enkeliruhtinas, joka seisoo sinun lastesi suojana. Ja se on oleva ahdistuksen aika, jonka kaltaista ei ole ollut siitä saakka, kuin kansoja on ollut, hamaan siihen asti. Mutta siihen aikaan pelastetaan sinun kansasi, kaikki, jotka kirjaan kirjoitetut ovat.” (Dan.12:1).

Saman saarnan kolmen viimeisen minuutin aikana veli Branham sanoi: **„Haluaisitteko olla mukana ylöstempauksessa? Kuinka moni on kiinnostunut siitä, että on mukana ylöstempauksessa? Sanokaa: Oi Jumala, koko sydämeistäni minä haluaisin päästä siihen!”** Kuinka häpeissään pitäisi niiden olla, jotka väittävät, että ylöstempaus olisi tapahtunut jo 1963! Eenokista on kirjoitettu, että hän vaelsi Jumalan kanssa ja hänellä oli todistus, olevansa Jumalalle mieluinen, eikä häntä enää löydetty, koska Jumala oli ylöstemmannut hänet (Hebr. 11). Ja kaikki nämä „ylöstemmatut” maailmalla kuljek-sijat ovat yhdessä seuraajiensa kanssa yhä vielä täällä! Millainen viheliäinen, itsekeksitty „ylöstempaus”!

Väite, että siinä on kyse erityisestä „seitsemän ukkosenjyrinän pal-jastamisesta”, on mieletön. Yhä pätee se, mitä Johannekselle sanot-tiin: „, *Pane sinetin taakse, mitä ne seitsemän ukkosenjylinää puhui-vat, äläkä sitä kirjoita*’.” (Ilm. 10:4). Vasta kun Herra liiton enkelinä tulee alas, seitsemän ukkosenjylinän ääni kaikuu. Kuitenkin ensin Hän tulee Ylkänä noutaakseen morsiamensa kotiin. Me päätämme tä-män aiheen käymättä enää sisään kaikkiin mielettömiin parusia-teorioihin ja harhaoppeihin. Me emme ole seuranneet vieokkaasti sommiteltuja taruja, vaan uskomme Jumalan Sanan, niin kuin se on kirjoitettu. Meidän rakkaan Herramme takaisinpaluussa ovat tuleva täyttymään kaikki sitä vastaavat Kirjoitustenpaikat sataprosenttisesti. Sama koskee kaikkia muita tulemisia. Aamen!

Kaikki, mikä kuului veli Branhamin palvelustehtävään, on täytty-nyt ja päättynyt. Hänet lähetettiin Sanoman kanssa, joka paljastaa koko pelastussuunnitelman ja edeltää Kristuksen toista tulemusta. Ja kaikki morsiusseurakuntaan kuuluvat kutsutaan nyt ulos ja valmistetaan Jeesuksen Kristuksen, meidän rakkaan Herramme ja Lunasta-jamme ihanaan takaisinpaluun päivään mennessä (Fil.2:16). Se mer-kitsee, että Jeesuksen Kristuksen seurakunta tuodaan ehdottomasti ja

kaikissa kohdin sopusointuun Jumalan ja Jumalan Sanan kanssa, niin kuin se alussa oli totisten uskovien kanssa. Aivan „ensi alussa” ei ollut vääriä veljiä eikä vääriä oppeja, vaan seurakunta oli perustettu apostolien ja profeettojen perustukselle. Jumala itse on asettanut palvelustehtävät sen rakentumiseksi. Jokainen raamatullinen seurakunta syntyy hengenvaikuttamasta herätyksestä niin kuin helluntaina, ja siten seurakunnasta itsestään tulee Totuuden pylväs ja perustus (1Tim. 3:15). Totinen seurakunta on elävä organismi, Herran ruumis, jota Hän päänä hallitsee. Sellaiseksi sen täytyy nyt tulla täydellisessä ennalleenpalauttamisessa.

Aina julistettiin ensin totinen Sana ja sitä seurasivat tulkinnat. Herra kylvi Sanan, vihollinen tulkinnat. „*Pelto on maailma; hyvä siemen ovat valtakunnan lapset, mutta lusteet ovat pahan lapset*” (Matt. 13:38). Totinen Jumalan lähettämä saarnaa Sanaa; ne, jotka saarnaavat ilman jumalallista kutsumista, levittävät tulkintoja. Aina kun veljet joutuvat väärän vaikutuksen alle ja astuvat esiin vieraitten oppien kanssa, syntyy jakautumisia. He asettavat itsensä ja toiset tiettyyn asemaan ja sitovat ihmiset itseensä ja oppeihinsa, vetävät heidät pois Sanasta omiin erityisilmestyksiinsä. Niin syntyy seurakuntia, jotka eivät enää ole Jumalan tahdossa eivätkä Sanassa. Ne eivät ole mikään Hengestä syntynyt organismi Herran ruumiina, vaan joku organisaatio niin kuin kaikki toisetkin. Alkukristillisyydessä oli vain yksi paikallisseurakunta yhdessä kaupungissa. Kaikilla on yksi asia yhteinen Jannesin ja Jambresin ja Daatanin kanssa: He esiintyvät halveksijoina Jumalan lähettämää vastaan (4Moos. 16; 2 Piet.2:15) ja vastustavat Herran virkaan asettamaa totisen Sanan kantajaa. Kaikin keinoin he yrittävät tuhota hänen vaikutuksensa, tekevät mainemurhan hänelle ja hylkäävät hänet. Siihen veli Branham sanoi: „**He yrittävät tuhota vaikutuksen; he yrittävät tuhota kaiken. Se ei ole mitään muuta kuin kateutta. Se alkoi Kainin kanssa ja on osoittautunut kateudeksi. Se on sama vielä tänä päivänä, kun luonnollis-ihmismielinen kohtaa hengellismielisen**” (18.huhtikuuta 1965).

Niin se oli jo apostolien aikana, niin se on tänä päivänä. Paras esimerkki on Diotrefes, joka ei kerran ottanut Johannesta vastaan (3Joh.). Tämä oli juuri kirjoittanut: „*Minulla ei ole suurempaa iloa kuin se, että kuulen lasteni vaeltavan totuudessa*” (jae 4). Totuus

pysyy aina totuutena, ja valhe pysyy sinä, mikä se on, nimittäin valheena; ja vain hän, joka on Jumalasta, kuulee Jumalan Sanan (Joh.8:47). Amen.

Myös meille pätee Herran varoitus: „ *Katsokaa, ettei kukaan johda teitä harhaan!*” Ei vielä milloinkaan ole ollut Hänen varoituksensa niin ajankohtainen kuin se on tänä päivänä: „*Jos silloin joku sanoo teille: ‚Katso, Kristus on täällä’ tahi ‚Tuolla’!, niin älkää usko!*” Myös tämän Sanan täytyy täytyä. Se on suunnattu juuri uloskutsutuille tässä ajassa, sillä siinä sanotaan: „*...niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin. Katso, minä olen sen teille edeltäsanonut. Sentähden, jos teille sanotaan: ‚Katso, hän on erämaassa!’ – Juudea tai Arizona – ,niin älkää menkö sinne, tahi: ‚Katso, hän kammiossa’, niin älkää usko! Sillä niin kuin salama leimahtaa idästä ja näkyy hamaan länteen, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemus.* (Matt.24:23-27). Jumalalle olkoon kiitos iankaikkisesti Hänen selvästä ja totisesta Sanastaan! Ja kaikki kansa sanokoon: „Aamen!”

Erehtymätön profeetta

„*Ja Herra sanoi minulle: ‚Mitä he ovat puhuneet, on oikein puhuttu. Profeetan minä olen herättävä heille heidän veljiensä keskuudesta, sinun kaltaisesi, ja panen sanani hänen suuhunsa, ja hän puhuu heille kaikki, mitä minä käsken hänen puhua. Ja joka ei kuule minun sanojani, joita hän minun nimessäni puhuu, hänet minä itse vaadin tilille.’*” (5Moos.18:17-19).

Tämä lupaus viittaa loppujen lopuksi meidän rakkaaseen Herraamme ja Vapahtajaamme. Hänen suussaan ovat vain olleet Jumalan Sanat – aina kaikkialla; ei yhtään ainoaa kertomusta, ei mitään yksityistä, ei, ainoastaan Jumalan pyhä Sana. Sentähden myös tämä vakava kehoitus: *Ja joka ei kuule minun sanojani, joita hän minun nimessäni puhuu, hänet minä itse vaadin tilille.*” (Jae 19).

Johannes Kastajalle sanottiin, oliko hän sitten tämä profeetta (Joh. 1:21): „*Se profeettako olet?’ Hän vastasi: ‚En’.*” Jakeessa 45 meillä on Filippuksen vastaus viittauksella tähän profeettaan: „*Me olemme löytäneet sen, josta Mooses laissa ja profeetat ovat kirjoittaneet...’.*”

Pietari selvitti juutalaisille meidän Herramme palvelustehtävän seuraavalla tavalla: „*Sillä Mooses on sanonut: ‚Profeetan minun*

kaltaiseni, Herra Jumala on teille herättävä minun veljieni joukosta; häntä kuulkaa kaikessa, mitä hän teille puhuu. Ja on tapahtuva, että jokainen, joka ei sitä profeettaa kuule, hävitetään kansasta.’ ” (Apt. 3:22-23).

Stefanus on korkean neuvoston edessä viitannut tähän lupaukseen: *„Tämä on se Mooses, joka sanoi israelilaisille: ‚Profeetan, minun kaltaiseni, Jumala on teille herättävä teidän veljienne joukosta.’ ” (Apt. 7:37).* Jeesuksella Kristuksella, meidän Herrallamme oli Ihmisenpoikana ja profeetana täytettävänä ainutlaatuinen palvelustehtävä ja tehtävä. Se mitä Hänen suustaan tuli, oli yksistään vain Jumalan väärentämätöntä Sanaa eikä mitään muuta. Raamatunpaikkaa 5Moos. 18:18-19:stä ei saa käyttää kehenkään toiseen profeettaan, ei Moosekseen eikä Eliaan, ei myöskään veli Branhamiin.

Sanokaamme se vielä kerran

Herra Jumalahan on antanut selvän lupauksen viimeistä ja tärkeintä palvelustehtävää varten: *„Katso, minä lähetän teille profeetta Elian, ennen kuin tulee Herran päivä, se suuri ja peljättävä. Ja hän on kääntävä jälleen isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata, vihkisi sitä tuhon omaksi. (Mal.4:5-6).*

Niin varmasti kuin Johannes Kastajan palvelustehtävän kautta vanhatestamentillisten uskovien sydämet käännettiin uuden liiton lapsien uskoon (Luuk. 1:16+17), niin nyt Jumalan lasten sydämet tuodaan takaisin apostolisten isien uskoon.

On tosiasia, että Jumala ei tee mitään paljastamatta salaisuuttaan, palvelijoilleen, profeetoilleen (Aam.3:7), ja että Jumalan Sana totisen profeetan suussa on puhdas Totuus (1Kun.17:24). Kaiken, mikä kuuluu pelastushistoriaan, profeetat ovat edeltä sanoneet, ja Jumala on sen toteuttanut ja tekee sen yhä vielä. Meidän Herramme sanoi: Luuk. 24:44:ssä: *„...kaiken pitää käymän toteen, mikä minusta on kirjoitettu Mooseksen laissa ja profeetoissa ja psalmeissa.”*

Luokaamme silmäys nyt meidän aikaamme. Jokainenhan tietää, että Johannes Kastaja oli luvattu profeetta (Jes. 40:3; Mal. 3:1; Matt. 11:10; Luuk. 3:1-20). Mutta me tiedämme myös, että Jumala on meidän ajassamme täyttänyt lupauksen, lähettämällä Elian kaltaisen

Yksi monista kokouksista Afrikassa.

Ihmiset virtasivat kaikissa kaupungeissa massoittain kokoon.

Eräs kokous Intiassa monien palvelevien veljien kanssa

Eräs kokous Filippiineillä samoin monien saarnaajien kanssa

profeetan ennen kauhistuttavaa Herran päivää (4:5-6).

Tämä lupaus on yhteydessä pelastushistoriaan armonajan lopussa ja on selvästi niin tärkeä, että meidän Herramme on itse vahvistanut sen Matt.17:11:ssä ja Mark 9:12:ssa. Molemmat ovat totta: Johannes tuli Elian Hengessä ja voimassa, sentähden on Herra kuvannut hänen palvelustehtävänsä jo tapahtuneena (Matt. 17:12; Mark. 9:13). Kuitenkin samoin Hän on ilmoittanut vielä tulevaisuutta varten profeetta Elian, jonka kautta kaikki tuli tulla palautetuksi ennalleen ennen Herran takaisinpaluuta (Apt.3:17-21). Tämän ainutlaatuisen palvelustehtävän minä olen kokenut mukana henkilökohtaisesti silminnäkiä- ja korvinkuulijatodistajana kokouksissa Saksassa ja USA:ssa.

NÄIN SANOO HERRA oli hänen suussaan enemmän kuin tuhat kertaa Jumalan paljastettu Sana. Ilman liioittelua voidaan sanoa, että ei ollut ketään profeettaa, ei myöskään yhtään apostolia, jonka palvelustehtävää voisi verrata veli Branhamin ainutlaatuisen palvelustehtävään. Siitä minä olen puhunut yhä uudelleen menneitten neljänkymmenenneljän vuoden aikana ja valaissut sitä Kirjoituksista käsin.

Veli Branham on kerran kysynyt: „**Mikä on Sanoma?**” ja on myös heti antanut vastauksen: „**Takaisin Sanaan; takaisin apostolien oppiin!**” Se on NÄIN SANOO HERRA. Elian täytyi tulla ensin ja palauttaa kaikki ennalleen ja tuoda takaisin jumalalliseen järjestykseen (Matt.17:11; Mark.9:12). Tämä on toteutunut Kirjoitus meidän silmiemme edessä. Jumala on tosin ottanut sanansaattajan pois, kuitenkin Sanoma on jäänyt meille, joka uskottiin minulle Jumalan toimeksi-antamana. Veli Branham näki loppuherätyksen morsiamessa ennen ylöstempausta: „**Mutta tarkatkaa: Kun herätys alkaa hengellisessä morsiamessa, kun se alkaa tulla takaisin Jumalan Sanaan ja suuntautua sen mukaisesti, tarkatkaa: silloin te tulette näkemään, että siihen aikaan Kirjoituksista käsin tulee esiin Sanoma ja tarttuu morsiameen ...**” (25. maaliskuuta 1965). Kyllä, Kirjoitukset täyttyvät meidän silmiemme edessä, ja me olemme etuoikeutettu sukupolvi, joka saa kokea tämän nyt mukana ennen Kristuksen takaisinpaluuta.

Mutta nyt on kyse jostakin aivan muusta, nimittäin siitä, että William Branhamista tehdään Jeesus Kristus, että häntä jumaloidaan,

esitetään erehtymättömänä ja vieläpä väitetään, että jokainen sana, jonka hän on lausunut, olisi Jumalan Sanaa. Hänet on tehty monien sanomansaarnaajien kohdalla pääaiheeksi heidän julistuksessaan, vieläpä kulttihahmoksi, niin että he eivät enää saarnaa Raamatusta, vaan hänen saarnoistaan. Vaikkakin he yksinomaan puhuvat „profeetasta” ja „sanomasta”, he ovat tehneet siitä aivan toisen sanoman (Gal.1).

Niin kuin Eliasta sanottiin, täytyy myös veli Branhamista sanoa: *„Hän oli ihminen ,niin kuin mekin...”* (Jaak.5:17): Hän oli aviomies, hän oli isä, hän oli ihminen niin kuin jokainen meistä. Sen ovat erityisesti todistaneet hänen metsästysmatkansa. Yliluonnollinen ei ollut lähtöisin William Branhamista, vaan itse Jumalasta. Meidän Lunastajamme on profeettana ja Ihmisenpoikana sanonut: *„En minä tee näitä tekoja, vaan Isä, joka on minussa, tekee omat tekonsa!”* Niin se tapahtui meidän ajassamme.

Ehkä jokaisessa parantamisjumalanpalveluksessa veli Branham on maininnut Joh.5:19: *„,Totisesti, totisesti minä sanon teille: Poika ei voi itsestäänsä mitään tehdä, vaan ainoastaan sen, minkä hän näkee Isän tekevän; sillä mitä Isä tekee, sitä myös Poika samoin tekee.”* Monet, jotka olivat veli Branhamin kokouksissa, ovat kokeneet mukana – erityisesti rukouksessa sairaitten puolesta – meidän veljemme avuttomuuden. Kuitenkin silloin tapahtui yliluonnollinen niin kuin meidän Herramme palvelustehtävässä: valo, tulipatsas tuli alas, ja Herran enkeli seiso i hänen oikealla puolellaan ja hänelle näytettiin asioita niiden elämästä, joiden puolesta hänen tuli rukoilla. Hän itse sanoi todistuksessaan: **„Aivan alussa minulle ilmestyi Herran enkeli ja sanoi minulle, miten minun tuli palvella, että minä näkisin valon ja kuulisin äänen, joka puhuu minulle, ja että minä olen näkevä näkyjä”** (Täyden Evankeliumin Liikemiesten Ääni). Ei William Branham ole tehnyt yliluonnollista, vaan kaikkivaltias Jumala, jolle yksin kuuluu kaikki kunnia iankaikkisesti.

Me näemme toisaalta veli Branhamin meidän aikaamme varten ilmoitettuna profeettana, jolla oli erehtymätön palvelustehtävä, joka näki näkyjä ja on voinut sanoa: „NÄIN SANOO HERRA”, ja se oli niin. Mutta toisaalta hän oli myös saarnaaja ja, kuten hän itse on yhä uudelleen sanonut, yksinkertainen ihminen, armosta pelastettu syntinen.

Veljet ovat kuitenkin väärinymmärtäneet ja väärintulkinneet hänen ilmauksiansa ja välittämättä Jumalan Sanasta ovat keksineet erilaisia epäraamatullisia oppeja – aina väitteellä: „Profeetta on sanonut!” Siten he eivät ole kääntäneet kieroon omaksi kadotukseksi vain sitä, mitä veli Branham on sanonut, vaan myös meidän Herramme Sanat ja ne, jotka Paavali ja toiset ovat jättäneet meille Kirjoituksissa (2 Piet. 3:16).

Kaikki asettaen oikein paikoilleen

Minä olen ensimmäisen kerran kuullut veli Branhamin sanovan 13. elokuuta 1955, että „ehtoolla on valo”. Me tiedämme, että hän sillä tarkoitti pelastuksenpäivän viimeistä profeetallista ajanjaksoa, jossa me nyt elämme. Ehtooaika johtaa keskiyöhön, jolloin tulee kovaksi huuto: „*Katso, Ylkä tulee!*”

Sakarja 14 näyttää meille asiayhteyden Israelin kanssa: „*Sinä päivänä ei ole valoa: loistavat tähdet sammuvat. Se on oleva yhtämittaista päivää – Herralle on se tunnettu – ei vaihdu päivä ja yö; ja ehtoolla on oleva valoisata. Sinä päivänä elävät vedet virtaavat Jerusalemita: toiset puolet niistä Idänmerta kohti, toiset puolet Länsimerta kohti. Niin on tapahtuva kesät ja talvet. Herra on oleva koko maan kuningas. Sinä päivänä on Herra oleva yksi ja hänen nimensä yksi.” (Jakeet 6-9). Nämä jakeet ovat yhteydessä Israelin kanssa, Jerusalemin kanssa, Herran kanssa, joka on silloin oleva koko maan kuningas.*

Kuitenkin koska se on profeetallinen Sana ja veli Branhamilla oli profeetallinen palvelustehtävä, hän sovitti tämän Sanan seurakuntaan ja palvelustehtäväänsä; hengellisesti puhuttuna paljonhan kulkee rinnakkain seurakunnan ja Israelin kanssa.

Luuk. 17:20-37:ssä Herra on tehnyt lopunajasta selvästi yhteenvedon. Takaisinpaluunsa Hän kuvaa seuraavin sanoin: „*Sillä niin kuin salaman leimaus loistaa taivaan äärestä taivaan ääreen, niin on Ihmisen Pojan päivinä*” (jae 24).

Aikajaksosta ennen tulemusta me luemme seuraavaa: „*Ja niin kuin kävi Nooan päivinä, niin käy myöskin Ihmisen Pojan päivinä: he söivät, jivat, naivat ja menivät miehelle, aina siihen päivään asti,*

jona Nooa meni arkkiin; ja vedenpaisumus tuli ja hukutti heidät kaikki” (jakeet 26-27).

„Niin myös, samoin kuin kävi Lootin päivinä; he söivät, joivat, ostivat, myivät, istuttivat ja rakensivat, mutta sinä päivänä, jona Loot lähti Sodomasta, satoi tulta ja tulikiveä taivaasta, ja se hukutti heidät kaikki” (jakeet 28-29).

Seuraavaa jaetta veli Branham on painottanut yhä uudelleen: „... **samoin käy sinä päivänä, jona Ihmisen poika ilmestyy.**”

Se oli aikajakso, jonka ajan Nooa saarnasi; jonka Loot viipyi Sodomassa. Aivan samoin oli meidän päivinämme aikajakso, jonka aikana valtava palvelustehtävä tapahtui, ja Ihmisenpoika on paljastanut itsensä samalla tavalla kuin Aabrahamin luona ja Jeesuksen Kristuksen aikana. Mutta sitten tuli yksi päivä, jona Nooa meni sisään arkkiin ja yksi päivä, jona kaksi enkeliä noutivat Lootin ulos Sodomasta (1Moos.19). Me odotamme sitä ihanaa päivää, jona Herra noutaa meidät kotiin.

„...varmasti luottaen siihen, että hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, on sen täyttävä Kristuksen Jeesuksen päivään saakka”(Fil.1:6).

„Pitäkää lujasti kiinni elämän sanasta, ollen minulle kerskaukseksi Kristuksen päivänä siitä, etten ole turhaan juossut enkä turhaan vaivaa nähnyt” (Fil.2:16; saks. käännös).

„Minä sanon teille: sinä yönä on kaksi miestä yhdellä vuoteella; toinen korjataan talteen, ja toinen jätetään. Kaksi naista jauhaa yhdessä; toinen korjataan talteen, mutta toinen jätetään. Kaksi on pellolla; toinen korjataan talteen, ja toinen jätetään” (Luuk.17:34-36). Oi, kuinka selvää Jumalan Sana on, kun se paljastetaan meille Pyhän Hengen kautta!

Ilm.10:7:stä ja siinä mainitussa „seitsemännestä enkelistä” valitettavasti yhä vielä on epäselvyyttä. Siinä pitäisi toki jokaisen käsittää, kun lukee molemmat kaksi lukua sitä ennen, että tämä „seitsemäs enkeli” kuuluu kuuteen edellä olevaan, jotka seitsemännen sinetin aikana toinen toisensa jälkeen puhaltavat pasuunaan (luvut 8+9).

„Toisesta väkevästä enkelistä”, joka tulee alas Ilm. 10:1:ssä ja ärjyy kovalla äänellä (Jer.25:30; Hoos.11:10; Joel 4:14-16), veli Branham sanoi: „ **Jos te olette tarkanneet sitä: se on Kristus.**

Vanhassa Testamentissa Häntä kutsutaan liiton enkeliksi. Hän tulee nyt juutalaisille...” (17. maaliskuuta 1963)

Silloin täyttyy: „...äkisti on tuleva temppeliinsä Herra, jota te etsitte, ja liiton enkeli, jota te halajatte. Katso, hän tulee, sanoo Herra Sebaot. Mutta kuka kestää hänen tulemuksensa päivän, ja kuka voi pysyä, kun hän ilmestyy? Sillä hän on niin kuin kultasepän tuli ja niin kuin pesijäin saippua” (Mal.3:1-2).

Seitsemännestä seurakuntaenkelistä on puhe vain Ilm.3:14-22:ssa; eikä enää sen jälkeen. Se oli viimeinen Sanoma viimeiselle seurakuntajaksolle, joka saavuttaa päätöksensä Yljän tulemuksella morsiusseurakuntaa varten, nimittäin ylöstempauksella.

Ilm. 8:ssa, heti seitsemännen sinetin avaamisen yhteydessä, me luemme jakeesta 2 seitsemästä „pasuunaenkelistä”, jotka ovat Jumalan edessä. Se sanotaan meille tarkasti, mitä sinä aikana tapahtuu, kun joku enkeli puhaltaa pasuunaan; ja sen jälkeen kun kuusi on puhaltanut pasuunaan (luvut 8 ja 9), tulee valtava ilmoitus: „vaan että niinä päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu hänen puhaltaessaan pasuunaan, Jumalan salaisuus käy täytäntöön sen hyvän sanoman mukaan, jonka hän on ilmoittanut palvelijoillensa profetoille.” (Ilm.10:7).

Veli Branham on puhunut, kun hän on lainannut jae 7, aina „salaisuuksista” monikossa, usein jopa „Jumalan salaisuuksista”. Kuitenkin jae 7 pysyy voimassa koskemattomana „Jumalan salaisuutena” yksikössä, ja Pyhien Kirjoitusten todistusten mukaan on Jeesus Kristus „Jumalan salaisuus” paljastettuna. Jälleen me näemme yhteyden seurakunnan kanssa ja sitten Israelin kanssa. Me näemme seitsemännen seurakuntaenkelin, joka oli erään näyn mukaisesti 28. helmikuuta 1963 Arizonan vuoristossa, missä seitsemän enkeliä ilmestyi pilvessä, ja veli Branham kuuli seitsemän valtavaa ukkosenjylinää. Siellä hän sai ohjeen seitsemän sinetin avaamista varten.

Ja me näemme seitsemännen pasuunaenkelin ja meillä on siten Ilm. 10:7 täyttymys. Seitsemännen enkelin pasuunanpuhalluksessa alkaa kuningasvalta: „*Ja seitsemäs enkeli puhalsi pasuunaan; niin kuului taivaassa suuria ääniä, jotka sanoivat: ‚Maailman kuninkuus on tullut meidän Herrallemme ja hänen Voidellullensa, ja hän hallitseva aina ja iankaikkisesti’.*” (Ilm.11:15). Tämä on tosi ja varma.

Aikaisemmin luvussa 10, jakeesta 8, Johanneksen täytyi ottaa avattu kirja enkelin kädestä, syödä se ja vielä kerran profetoida kansoista ja kielistä. Todella, eikä se voi olla mitenkään täydellisempää, silloin astuvat esiin kaksi todistajaa Jerusalemissa (luku 11) ja profetoivat 3 ½ vuoden ajan. Heidän palvelustehtävänsä päättymisen jälkeen heidät tapetaan ja 3 ½ päivää myöhemmin nostetaan pilvessä ylös taivaaseen. Sen jälkeen kuulutetaan kuningasvalta. Jumalan Sana on yksinkertaisesti täydellinen, ja me voimme sanoa siihen ainoastaan „Aamen”.

Tehdä Jumalalle palvelus, olematta Hänen tahdossaan

Kahden tunnin ja 29 minuutin ajan veli Branham on 27. marraskuuta 1965 eräissä viimeisimmistä saarnoistaan käsitellyt tätä aihetta ja on nostanut esiin eron niiden välillä, jotka ovat saaneet jonkun tehtävän ja ovat suorittaneet sen, ja heidän välillä, jotka ajattelivat itsestään, että heidän täytyy suorittaa joku tehtävä. Niin, ja kuka on Jumalan tahdossa, ja kuka tekee sen, mitä hän tekee, Jumalan tahdossa? Kuitenkin vain hän, jonka taivaan Jumala itse on määrännyt johonkin palvelustehtävään maan päällä. Nooa, Mooses, Elia, Johannes Kastaja, Paavali – kaikki voivat sanoa, että he ovat tehneet kaiken Herran Sanan ja käskyn mukaisesti (1Moos.7:5; 2Moos. 39:42; 1 Kun. 18:36; Luuk. 3:2; Apt.26:16).

Mitä tapahtui Jumalan tahdon mukaisesti meidän ajassamme? Onko Jumalan toiminta päätynyt maan päällä joulukuussa 1965 veli Branhamin kotiinmenon kanssa? Miten se meni eteenpäin hänen kuolemansa jälkeen? Kuka kutsuttiin jo sitä ennen? Kuka on huolehtinut jo heti veli Branhamin hautaamisen jälkeen, että hänen saarnansa, jotka olivat vain nauhoitettuna ääninauhoilla, painettiin? Miksi kaikki sanomansaarnaajat vaikenevat saumattomasta jatkosta? Kuka on suunnitellut ja vienyt läpi ensimmäiset kokoukset Euroopassa ja kaikissa muissa maailman maissa? Kenet Jumala itse on asettanut tehtävään, varastoimaan ruokaa ja jakamaan sitä? Kenelle annettiin tarkat ohjeet itse Herran suusta? Ja kuka on tässä ajassa tehnyt kaiken tarkkaan Herran käskyn mukaisesti?

Mutta mitä on kaikkien niiden kanssa, jotka jolloinkin, jopa vasta vuosikymmen myöhemmin, tulivat ajatukseen tehdä Jumalalle

palvelus? Silloin julkaistaan useampia nidoksia profeetan elämäkerran kera, silloin kirjoitetaan kirjoja, joissa ei todellakaan ole kyse mistään muusta kuin persoona „Branhamista”. Onko meillä elämäkerta meidän Herrastamme ja Lunastajastamme? Hänet mainittiin vain ympärileikkaamisen yhteydessä kahdeksan päivän vanhana (Luuk. 2:28), sitten kaksitoista vuotiaana tempelissä (Luuk. 2:42), ja sitten vasta uudelleen kolmenkymmenen vuoden iässä, kun Hän aloitti palvelustehtävänsä (Luuk.3:23). Onko meillä joku kirja Johannes Kastajasta ja hänen elämäkertansa? Onko meillä joku kirja Paavalista? Vieläpä albumin 333 kuvan kera tulee pitää yllä Branham-kulttia. Eräässä toisessa kirjassa julkaistaan haastatteluja 36 henkilön kanssa, joissa on yhä vain kyse veli Branhamin muistelemisesta ja siitä ajasta aina vuoteen 1965 asti. Mitä on tapahtunut? On saatu aikaan ihmispalvonta. Siinä ei ole kyse Kristuksesta. Mitä sillä kaikella on tekemistä Jumalan ja raamatullisen Sanoman kanssa? Se, mitä Jumala parhaillaan tekee, hyljätään, kielletään ja siitä vaietaan. Niin ovat saaneet aikaan milloinkaan korjaamattoman kaaoksen he, jotka luulevat, että heidän täytyy tehdä Jumalalle palvelus, ilman kutsumista ja suoraa lähettämistä.

Jumala on tekevä kaiken jälleen hyväksi

„Minä kiitän häntä, joka minulle on voimaa antanut, Kristusta Jeesusta, meidän Herraamme siitä, että hän katsoi minut uskolliseksi ja asetti palvelukseensa”(1Tim.1:12).

Minä kirjoitan hänenä, joka helluntaina 1949 sai kokea täyden pelastuskokemuksensa armosta Elim-seurakunnassa Bachstrassella Hampurissa. Minä kirjoitan hänenä, joka on saarnannut vuodesta 1952 lähtien, joka vuodesta 1959 on kääntänyt veli Branhamin saarnat ja vuodesta 1964 tehnyt lähetysmatkoja kaikkeen maailmaan. Minä kirjoitan hänenä, joka tunsu veli Branhamin henkilökohtaisesti, on hänen kanssaan ajanut hänen autossaan, istunut hänen kanssaan saman pöydän ääressä, joka on yhä vielä säilyttänyt hänen 21 kirjettään vuodesta 1962 vuoteen 1965 saakka. Kuitenkaan tämä kaikki ei ole verrattavissa vastuuseen sitä tehtävää kohtaan, jonka Herra itse on minulle antanut, ja jonka veli Branham on kaksi kertaa

vahvistanut. Minä olen sen uskollisesti suorittanut ja olen kiitollinen hedelmästä, joka on tuloksena sananjulistuksesta takanani olevien vuosikymmenten ajalta.

Se mikä minulle syvimmin tuottaa tuskaa, on suunnaton sekasotku niiden keskuudessa, jotka vetoavat veli Branhamiin. Viholliselle ei ole onnistunut vain taivaassa, sitten Eedenin puutarhassa ja Israelin kansassa, saada aikaan suurta vahinkoa, vaan myös meidän ajassamme niinikutsutun „lopunajansanomian” sisällä. Saatana suorittaa pahimman pahan aina siellä, missä Jumala erityisesti toimii, niin se oli myös Kristuksen ensimmäisen tulemuksen yhteydessä lastenmurhaamisena Betlehemissä ja sen ympäristössä, koska olihan luvattu, että Pelastaja on syntyvä Betlehemissä (Miika 5). Myös uusitamentillisessä seurakunnassa seurakuntajaksojen aikana se on tehnyt pahuudentekonsa: Jo pian hiipivät sisään harhaopettajat Bileamin ja nikolaiittain oppien kanssa, ja esiin astui myös joku Iisebel, jonka onnistui vietellä Jumalan palvelijat, kun hän esiintyi profetissana (Ilm. 2:20).

Meidän ajassamme Saatana on ottanut päämääräkseen seurakunnan tuhoamisen, joka ensin veli Branhamin palvelustehtävän kautta kutsuttiin ulos ja kutsutaan edelleen. Täällä, tässä paikassa, josta Sanoma kannetaan kaikkeen maailmaan, vihollinen on erityisesti purkanut suuttumuksensa. Hyökkäys helvetistä tapahtui siellä, missä Jumala itse oli määrännyt, että ruoka piti varastoida ja sitten jakaa. Erityisesti vuodesta 1979 lähtien hän on saanut vaikutuksensa alle monet kallisarvoiset sielut, jotka ensin ovat kääntyneet pois totisesta julistuksesta ja sitten ovat myös lähteneet pois seurakunnasta.

Kuitenkin edelleen tapahtuu Jumalan täydellinen tahto. Hänen totinen Sanansa, joka kannetaan kaikkeen maailmaan, suorittaa valituissa, joita ei voida johtaa harhaan, sen, mitä varten se lähetettiin. Lunastaja valvoo lunastettuja, Ylkä morsianta. Meidän rakas Herramme vie työnsä päätökseen. Hänellä tulee olemaan seurakunta ilman tahroja ja ryppejä. Minä pidän lujasti kiinni siitä, että lopussa tulee olemaan suuri joukko valmiina ylöstempausta varten, niinkuin se minulle näytettiin tammikuussa 1981. Kuitenkin löytäköön pian kaikki harhaanjohdetut lampaat takaisin laumaan ja hyvän Paimenen luo, niin että joukko tulee täysilukuiseksi, ja Ylkä voi noutaa morsiamensa kotiin.

Paavali sanoi jäähyväiset

Kolmen lähetysmatkansa jälkeen Asian ja Kreikan läpi ennen paluutaan Jerusalemiin Paavali halusi sanoa jäähyväiset veljille ja antoi vanhimpien Efesosta tulla Miletoon. Siellä hän purki heille sydäntään: Hän oli julistanut heille Jumalan koko neuvopäätöstä ja asetti nyt heidän sydämelleen, heidän pitääkseen huolta itsestään ja laumasta, jonka hoitajiksi Pyhä Henki oli heidät asettanut. Koska hän tiesi, että seurakunnan itsensä keskuudesta astuisi esiin veljiä, jotka tuovat vääriä oppeja, vetääkseen opetuslapsia itsensä seuraamiseen ja hajottaakseen lauman niin kuin sudet, kehoitti hän heitä valppauteen.

Myös Rooman seurakunnalle apostoli jättää jäähyväiset luvussa 16: 24-27 julistuksensa täyden vastuun tietoisuudessa ja mainitsee salaisuuden, joka maailman alusta asti oli ollut kätkettynä, mutta nyt Pyhien kirjoitusten kautta paljastettiin. Apostolin päämäärä oli, niin kuin hän sen selvittää luvussa 1 jae 5, vaikuttaa uskonkuuliaisuus kaikkien kansakunnista olevien uskovien keskuudessa ja johtaa Kristuksen tykö puhdas neitsyt (2Kor.11), seurakunta ilman nuhdetta (Ef. 5).

Samoin minä olen saarnannut yli 50 vuoden ajan meille jätettyä Sanomaa, puhdasta Jumalan Sanaa koko maailmassa. Omissa henkilökohtaisissa ratkaisuisiani en varmastikaan ole tehnyt aina kaikkea oikein, kuitenkin Hengen miekka, *„joka on Jumalan Sana”*, ei ole näiden monien vuosien aikana väistynyt suustani. Minä olen ottanut mittanuorakseni itselleni Ef. 6: 10-20 ja olen suorittanut väsymättömästi tehtävän, jonka Herra on minulle antanut. Myös kehoitusta 2 Tim. 4: 1-5:ssä minä olen uskollisesti noudattanut. Tämän paikan Herra on sanonut ensin veli Branhamille Jeffersonvillessä ja myöhemmin myös minulle Marseillessa. Ja se on käynyt toteen, mitä siinä on edeltä sanottu: *„Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan korvasyhyhyysä haalivat itselleen opettajia ...”*. Yhtään ainoaa kertaa en ole jättänyt Sanaa, vaan olen astunut sen kanssa esiin *„sopivalla ja sopimattomalla ajalla”* valittujen tähden ja *„totuuden tähden, joka meissä pysyy ja on oleva meidän kanssamme iankaikkisesti”* (2Joh.2).

Minä olen jo vanhalla iällä enkä tiedä, miten kauan vielä olen siinä tilassa, että matkustan, niin kuin tähän saakka. Sen tähden myös minä

haluaisin asettaa kaikille palveleville veljille koko maailmassa sydämelle olemaan valvovia, pysymään uskollisina Totuuden Sanassa ja pitämään huolta Jumalan laumasta puhtaalla hengellisellä ruualla.

Paavalin kanssa saan huudahtaa: „*Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden seppel, jonka Herra, vanhurskas tuomari, on antava minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka hänen ilmestymistään rakastavat.*” (2Tim. 4:8). On oleva kannattanut olla tehnyt Jumalan tahdon mukaisesti se, minkä Herra on käsenyt minua tekemään, minä olen siitä vakuuttunut.

Kaikista kansoista Herra on kutsunut ulos omansa, jotka ovat tulleet raamatullisesti uskoviksi, he ovat Jumalan lapsia, pesty Karitsan veressä ja Pyhä Henki johtaa heidät sisään koko Totuuteen. He ovat uudestisyntyneet elävään toivoon, ovat uudistetut Pyhän Hengen kautta, ovat kokeneet täydellisen vanhurskautuksen, ovat syyttömiä Jumalan edessä. Saatana, veljien syyttäjä, on voitettu ja meidän uskomme on se voitto, joka on voittanut hänet ja koko maailman.

Lopunaika on käsillä Hänen tulemuksensa on lähellä

Matt. 24:ssä, Mark. 13:ssa, Luuk. 21:ssä me saamme syvän katsauksen lopunajan tapahtumiin. Siellä on puhe sodista, maanjäristyksistä, nälänhädästä ja kulkutaudeista, joita on ollut koko joukko tänä vuonna 2010.

Ankara maanjäristys 12. tammikuuta Haitissa vaati 300 000 asti ihmishenkiä, ja nyt siellä on myös vielä puhjennut kolera ja se on jo taas tappanut yli tuhat ihmistä. 27. helmikuuta maanjäristys Chilessä on vaatinut satoja kuolonuhreja. Sitä järistystä seurasi tsunami, joka kohtasi rannikkoalueita.

Maaliskuussa tulivuorenpurkaus Islannissa lamaannutti viikkojen ajaksi lentoliikenteen Euroopan yllä.

Elokuussa tapahtui suuri tulvakatastrofi Pakistanissa, joka tempasi kirjaimellisesti 1100 ihmistä kuolemaan ja miljoonat joutuivat kodittomiksi.

Niin kuin kaikki toisetkin sodat oli myös Irak-sota mieletön, jossa niin monien irakilaiden ja amerikkalaisten sotilaiden täytyi antaa elämänsä. Miten paljon kärsimystä se onkaan tuonut irakilaiselle väestölle! Ei myöskään Afganistania, Kirgisiaa eikä unohdettuja sotajoukkoja Afrikassa pidä jättää mainitsematta.

Viimeisin katastrofi-ilmoitus saavutti meidät Indonesiasta, missä melkein samanaikaisesti 3000 m. korkea Merapi-tulivuori Jaavalla on purkautunut ja Sumatralla on tapahtunut maanjäristys, joka sai aikaan tsunamin. Sillä alueella Merapi-tulivuoren ympärillä oli jo vuonna 2006 ankarassa maanjäristyksessä erään purkauksen aikana 6000 ihmistä menettänyt henkensä. Myös Filippiineiltä ilmoitetaan tulivuorenpurkauksia.

Sitten meillä on maanlämpeneminen, ilmastonmuutos ja seurauksena kuivakaudet toisaalta ja toisaalta tulvakatastrofit, hirmumyrskyt ja pakkasaallot. Kaikki ottaa kulkunsa ja koko maailma kysyy itseltään, mitä ehkä tapahtuu seuraavaksi. On lopun-aika: se kaikki on sanottu edeltä; se kuuluu lopunajan kulkuun. Mutta ei meidän tarvitse olla masentuneita, sillä: *„Mutta kun nämä alkavat tapahtua, niin rohkaiskaa itsenne ja nostakaa päänne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä”* (Luuk.21:28). Niin on sen meidän Herramme itse sanonut.

Vuodenlopuksi

Mennyt vuosi oli tavattoman siunattu vuosi. Jumala on jälleen lahjoittanut armon, niin että olen voinut julistaa Hänen kallista ja pyhää Sanaansa seuraavissa maissa: Thaimaa, Laos, Kambodza, Peru, Haiti, Pakistan, Ukraina, Singapore, Australia, Uusi Seelanti, Tshad, Burkina Faso, Niger, Togo, Gabon, Kongon tasavalta, Sambia, Etelä-Afrikka, Romania, Intia, Nepal, Malesia ja Filippiinit. Enemmän kuin 120 000 ihmistä oli läsnä yksistään kokouksissa Afrikassa. Ne olivat osaksi satojen osanottajien kanssa kokoussaleissa, osaksi urheilustadioneilla joidenkin tuhansien kanssa, ja jotkut saarnat lähetettiin jopa maanlaajuisesti, niin että kaiken kaikkiaan muutamat miljoonat ovat kuulleet hetken Sanan, iankaikkisesti pätevän evankeliumin.

Yksistään Lufthansalla ja Star Alliancella oli marraskuun loppuun mennessä 64 lentoa; siihen lisäksi tulee vielä toisia: Air France, Emirates ja muita lentoyhtiöitä eri maiden sisällä.

Myös ne muutamat kansakunnat, joihin minä en ole voinut henkilökohtaisesti matkustaa, saavutetaan meidän internetyhteytemme kautta kuukauden ensimmäisenä viikonloppuna. Ensimmäisenä viikonloppuna marraskuussa oli 677 tietokonetta, jotka 76 maassa olivat yhteydessä meihin. Myös tällä tavalla on osallisuus kokouksiin sekä yksittäisillä henkilöillä kuin myös ryhmillä, jopa kokonaisilla seurakunnilla, joille ei ole mahdollista olla henkilökohtaisesti meidän keskuudessamme. Australiassa, Uudessa Seelannissa, Kanadassa, USA:ssa ja Venäjällä kuin myös joissakin maissa Etelä-Amerikassa meillä on lisäksi säännölliset radio- ja televisiolähetysksemme.

Minä olen tehnyt oman osuuteni, minun kalliit veljeni ja sisareni, rukouksinne ja lahjoinenne te olette tehneet oman osuutenne; ja Herra Jumala on lahjoittanut armon yli pyyntöjen ja ymmärryksen. On valtavaa kokea mukana, miten Pyhä Henki johtaa paljastamisen kautta koko maapallolla samaan oppiin ja tietoon, todella sisään koko Totuuteen.

Me katsomme luottavaisesti tulevaisuuteen, sillä me tiedämme, että jokainen kuukausi ja jokainen päivä tuo meidät lähemmäksi sitä suurta tapahtumaa, jota me kaivaten odotamme. Ei tule kestäämään enää kauaa, silloin me kaikki voimme sanoa: „Hyvin hän on kaikki tehnyt!” (Mark. 7:37).

Kalliit veljeni ja sisareni, vuodelle 2011 minä toivotan koko sydämestäni teille kaikille Jumalan runsasta siunausta.

Jumalan tehtävässä toimien

Bt. Frank

Kokoustiedoksiannot

Zürichissä on vuodenpäätöskokous ehtoollisen ja rakkausaterian kanssa sunnuntaina, 26. joulukuuta 2010 klo 14.00, Volkshausissa, Helvetiaplazissa.

Koska vuodenvaihe osuu tällä kertaa viikonloppuun, ei **Krefeldissä** ole mitään kokousta, vaan kuten tavallisesti lauantaina, 1. tammikuuta klo 19.30, ja sunnuntaina 2. tammikuuta 2011 klo 10.00.

Näinä kumpanakaan päivänä ei ole mitään ostoksientekomahdollisuutta, sen tähden pyydämme kaikkia, jotka haluaisivat tulla, ilmoittautumaan oikeaan aikaan sisar Marie Fleckille. Puhelin:02151-544141. Ainoastaan siten me voimme valmistaa kaiken majoitusta ja muonitusta varten.

Huomio: Zürich-kokous tammikuussa on siirretty kolmanteen sunnuntaihin **16. tammikuuta 2011**. Se alkaa kuten aina klo 14.00.

Israel-matka

Kuten matkatoimisto Schechinger ilmoitti meille, voisi 2.- 13. toukokuuta 2011 tapahtua jälleen Israel-matka. Jos on kiinnostusta osallistua siihen, antakaa meidän tietää se niin pian kuin mahdollista, jotta me näemme, josko saavutetaan vähimmäisluku 40:stä ylöspäin.

Näin me olemme tavoitettavissa:

**Mission-Zentrum
Postfach 100707
D-47707 Krefeld**

**Telefon: 02151/545151
Fax:02151/951293**

**E-Mail:volksmission@gmx.de tai
E.Frank@freie.volksmission.de**

Kotisivu:<http://www.freie-volksmission.de>